

תת"ע (חדרה) 16378-08-23 - מדינת ישראל נ' עאמר ג'בארין

תת"ע (חדרה) 16378-08-23 - מדינת ישראל נ' עאמר ג'בארין/שלום חדרה

תת"ע (חדרה) 16378-08-23

מדינת ישראל

נגד

עאמר ג'בארין

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[10.12.2024]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 06.11.2024 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדן. זימון ניתן בהחלטה שיפוטית מיום 11.03.2024 ע"ג בקשה לדחיית מועד הדין שהוגשה מטעם ב"כ המבקש (להלן: "החלטת הזימון לדין").
2. כנגד המבקש ניתן ביום 12.06.2023 דו"ח מסוג 'הזמנה לדין' בגין עבירה של נהיגה כאשר תוקף רישיון הנהיגה פקע ביום 03.11.2020 בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה וכן נהיגה ללא ביטוח בתוקף.
3. בבקשה לביטול פסק הדין נטען כי למבקש נודע אודות פסק הדין שניתן בהיעדרו רק לאחר בירור שערך מיוזמתו במשרד הרישוי וכי לא קיבל כל הודעה על קיומו של הדין על אף כי נתבקשו מספר דחיות. טענה זו אינה מתישבת עם הנתון לפיו ב"כ המבקש צפה בהחלטת הזימון לדין באתר נט המשפט ביום מתן ההחלטה (11.03.2024) וכי בהליך נתבקשה דחייה אחת בלבד (על פני מספר דחיות, כנטען) לה נעתר בית המשפט ומועד הדין העוקב ניתן, כאמור, בהחלטה שיפוטית על גבי בקשה שהוגשה בהליך. עוד נטען כי המבקש ריפא את הפגם.
4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בטענה כי הנאשם זומן כדן, כי הענישה מתונה וכי אין למבקש להלין אלא על עצמו.
5. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
6. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
7. לעניין אי התייצבות לדין, הרי שאין בעמדת בא כח המבקש כדי לבסס תשתית עובדתית מצדקת לביטול פסק הדין. "ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדין לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים המתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין. יש לתמוך במסמכים ואין לקבל טענות מעין אלה ללא תימוכין מספיקים." (רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו') (ההדגשה שלי - ס.ד.). הבקשה נעדרת תימוכין כנדרש.
8. לעניין חשש מעיוות דין - המבקש אינו טוען לעיוות דין ומכל מקום אין טענתו מבוססת. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007):
"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).
כפי שנגרָא להלן, טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו. (רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו').
9. עונשו של המבקש מדוד ומידתי. לענין זה אוסיף כי בית המשפט אמד את עונשו של המבקש באופן מדויק ולא נעתר למלוא תקופת הפסילה שנתבקשה על ידי המאשימה.
10. מובהר כי עצם הסרת המחדל אינה מאיינת את ההכרח לאמוד את הענישה בהלימה לחומרת העבירה ויודגש כי נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף הינה עבירה חמורה. קל וחומר ללא ביטוח.
11. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.
ניתנה היום, ט' כסלו תשפ"ה, 10 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.